

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců Mgr. Aleše Roztočila a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobce: **MUDr. T. S.**, zast. Mgr. Petrem Pařilem, advokátem, se sídlem Veverčí 46, Brno, proti žalované: **Česká lékařská komora**, se sídlem Dolní nám. 38, Olomouc, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 22. 10. 2013, č. j. 38 Ad 63/2010 – 53,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Česká lékařská komora rozhodnutím ze dne 11. 9. 2010, č. j. 07/53/060, rozhodla, že žalobce se dopustil disciplinárního provinění podle § 13 odst. 3 písm. a) Disciplinárního řádu ČLK tím, že dne 27. 10. 2006 na ambulanci Chirurgické kliniky Fakultní nemocnice Brno-Bohunice jako ošetřující lékař neposkytl řádnou lékařskou péči pacientu K. K., mentálně postiženému pacientovi, který byl na ambulanci vyslán praktickou lékařkou s podezřením na náhlou příhodu břišní, s lékařskou zprávou, ve které byla uvedena dva dny trvající anamnéza obtíží, zvracení s omezeným příjmem potravy. K tomu došlo poté, co pacienta předcházejícího dne vyšetřil MUDr. J. I., který konstatoval, že nález na pacientově břiše není typický pro náhlou příhodu břišní. Žalobce takto diagnózu pacienta nestanovil, nařídil laboratorní vyšetření ultrazvukem a rentgenem, další vyšetření neprováděl, neshrнул aktuální zdravotní stav pacienta, kterého „rozvyšetřovaného“ předával jinému lékaři, nestanovil žádná rozhodnutí a doporučení o dalším diagnosticko-terapeutickém postupu a místo okamžitého příjmu k hospitalizaci pacienta předal MUDr. J. M., CSc., přičemž popsaná vyšetření byla vzhledem k pacientově zdravotnímu stavu nedostatečná, jak prokázaly znalecké a odborné posudky a další provedené důkazy. Tím žalobce porušil povinnost odborně vykonávat lékařské povolání stanovenou v § 9 odst. 2 písm. a) zákona č. 220/1991 Sb., o České lékařské komoře, České stomatologické komoře a České lékárnické komoře a v § 7 odst. 2 písm. a) Organizačního řádu ČLK. Za toto disciplinární provinění žalovaná uložila žalobci podle § 18 odst. 3 písm. a) cit. zákona disciplinární opatření – pokutu ve výši 20 000 Kč.

[2] Žalobu, v níž se žalobce domáhal zrušení shora uvedeného rozhodnutí žalované, zamítl Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 22. 10. 2013, č. j. 38 Ad 63/2010 – 53, a rozhodl dále, že žalobce je povinen zaplatit žalované náklady řízení ve výši 4 437 Kč do 60-ti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

[3] Proti tomuto rozsudku krajského soudu podal žalobce (dále též „stěžovatel“) včas kasační stížnost z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. a), b), a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), v níž uvedl, že jeho žalobní námitky spočívaly v tom, že kárná žaloba byla podána opožděně a jeho postup byl nesprávně shledán v rozporu s postupy *de lege artis*. Stěžovatel dále uvedl, že odůvodnění kasační stížnosti zašle ve lhůtě 20 dnů a navrhl, aby Nejvyšší správní soud kasační stížností napadený rozsudek krajského soudu zrušil.

[4] Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 28. 11. 2013, č. j. 4 Ads 108/2013 – 10, stěžovatele vyzval, aby ve lhůtě deseti dnů od doručení tohoto usnesení zaplatil soudní poplatek za kasační stížnost, který podle položky č. 19 Sazebníku soudních poplatků (příloha zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích) činí 5.000 Kč. Zároveň stěžovatele poučil, že nebude-li poplatek ve stanovené lhůtě zaplacen, řízení zastaví [§ 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s.]. Upozornil jej současně, že řízení nebude zastaveno, je-li tu nebezpečí z prodlení, v jehož důsledku by poplatník mohla vzniknout újma, a poplatník ve výše stanovené lhůtě sdělí soudu okolnosti, které toto nebezpečí osvědčují, a doloží, že bez své viny nemohl poplatek zaplatit. Stěžovatel byl dále poučen, že pokud má za to, že jsou u ní splněny předpoklady pro částečné či plné osvobození od soudních poplatků, může ve lhůtě pro zaplacení poplatku požádat o osvobození od soudních poplatků (§ 36 odst. 3 s. ř. s.). Nejvyšší správní soud rovněž stěžovatele vyzval, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení doplnil kasační stížnost tak, že uvede, z jakých konkrétních důvodů napadá rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 22. 10. 2013, č. j. 38 Ad 63/2010 – 53.

[5] Výše uvedené usnesení Nejvyššího správního soudu bylo prostřednictvím datové schránky doručeno zástupci stěžovatele dne 29. 11. 2013. Lhůta 10 dnů určená Nejvyšším správním soudem k zaplacení soudního poplatku tak počala běžet v sobotu dne 30. 11. 2013 a uplynula v pondělí dne 9. 12. 2013. Stěžovatel však ve stanovené lhůtě ani později až dosud soudní poplatek nezaplatil.

[6] Podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích, *nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví.*

[7] Podle § 47 písm. c) s. ř. s., *soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon.*

[8] Stěžovatel byl řádně vyzván k zaplacení soudního poplatku a poučen o následcích, které nastoupí v případě nezaplacení. Navzdory této výzvě a náležitému poučení však stěžovatel ve stanovené lhůtě soudní poplatek nezaplatil, proto Nejvyšší správní soud řízení o kasační stížnosti zastavil podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s.

[9] O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. za použití ustanovení § 120 téhož zákona. Jelikož bylo řízení zastaveno, žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

pokračování

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. prosince 2013

JUDr. Jirí Palla
předseda senátu